

Κυριακή 14η Ἀπριλίου 2024

Κυριακή Δ΄ Νηστειῶν (Ἰωάννου τῆς Κλίμακος).

(Μάρκ. 9, 17 – 31).

«πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι» (Μάρκ. 9, 23).

Μιά προσωπικότητα μέ τεράστιο πνευματικό ἐκτόπισμα προβάλλεται σήμερα ἀπό τήν Ἁγία μας Ἐκκλησία. Πρόκειται γιά τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Σιναΐτη, τόν γνωστό γιά τή συγγραφή τοῦ περίφημου βιβλίου πού ὀνομάζεται «Κλίμαξ». Ἡ σκέψη καί ὁ λόγος τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀσκητῆ, παρότι μᾶς ἔρχεται ἀπό τόν ἕκτο αἰῶνα, ἔχουν μία ἐξαιρετική φρεσκάδα καί εἶναι τόσο σύγχρονα καί προσωπικά, πού νομίζουμε ὅτι προέρχονται ἀπό τήν ἐποχή μας καί ἀπευθύνονται στόν καθένα ξεχωριστά.

Τά πνευματικά κατορθώματα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Σιναΐτη εἶναι τό φυσικό ἀποτέλεσμα τῆς πίστεως του στόν Χριστό. Ἡ πίστη, κατά τόν Ἅγιο Ἰωάννη, εἶναι ζωή, ἀσκησι, ἀγώνας ἀρετῆς καί θεογνωσίας. Πάνω στό θεοβάδιστο Σινᾶ ἐναπόθεσε τούς τίμιους ἰδρωῶτες του καί ἄδραξε, σάν δεύτερος Μωϋσῆς, τήν ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ μέσα στήν ὕπαρξή του. Στό πρόσωπό του δικαιώνεται ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ πρός τόν πατέρα τοῦ δαιμονισμένου παιδιοῦ, πού ἀκούσαμε σήμερα στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς Κυριακῆς: «πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι». Πράγματι ὅλα εἶναι δυνατά γιά τόν ἄνθρωπο πού πιστεύει. Δέν ὑπάρχει δύναμη, κατάσταση, πρόσωπο, πειρασμός, θλίψη, ἀναποδιά, δυσκολία πού νά ξεπερνάει τή δύναμη τῆς ζωντανῆς πίστεως. Ἡ πίστη νικάει ὅλη τή δύναμη τοῦ κακοῦ. Διαλύει τά σκοτάδια τοῦ κακοῦ, διότι τά φωτίζει μέ τό φῶς τῆς θεϊκῆς παρουσίας. Ἡ πίστη γεννάει τήν ἐλπίδα καί ἡ ἐλπίδα ποτέ δέν ντροπιάζει τόν πιστό ἄνθρωπο. Ἡ πίστη γεννάει τήν ἀληθινή ζωή, διότι οἰκοδομεῖ τή σχέση μέ τόν Χριστό,

πού εἶναι ἡ πηγή τῆς ζωῆς. Ἡ πίστη στηρίζει καί παρηγορεῖ κάθε πονεμένο καί πικραμένο, διότι ἀνοίγει τήν προοπτική τῆς αἰωνιότητος. Ἡ πίστη ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο ἀπό τά γήινα ἀδιέξοδα στά οὐράνια ἀνοίγματα τῆς πληρότητος καί τῆς χαρᾶς. Ἡ πίστη σκεπάζει καί θάπτει τήν ἁμαρτία, διότι ὑπενθυμίζει τό σωστό, θεμελιώνει τό καλό καί ὁδηγεῖ στήν ἀρετή, πού εἶναι τό ἀντίδοτο τῆς ἁμαρτίας. Ἡ πίστη εἶναι παντοδύναμη, διότι εἶναι σχέση μέ τόν Παντοδύναμο Θεό.

Ἀκοῦμε σήμερα τόν Κύριο νά λέγει στόν πατέρα τοῦ δαιμονισμένου νέου: «πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι» καί εἶναι βέβαιο πώς αὐτά τά λόγια τά ἄκουσε καί ὁ ἅγιος συγγραφέας τῆς «Κλίμακος» Ἰωάννης, διότι τίποτε δέν στάθηκε ἐμπόδιο στά πνευματικά του παλαίσματα. Καθώς μελετοῦμε τή ζωή του, ἀνακράζουμε αὐθόρμητα: «μεγάλα τά τῆς πίστεως κατορθώματα». Νίκησε μέ τήν ἀγάπη του γιά τόν Χριστό τά πάθη, τίς ἕξεις, τίς πτώσεις. Κατατρόπωσε

τήν ἁμαρτία. Ἀνέβηκε τή νοερή κλίμακα τῶν ἀρετῶν. Μέ βάση τή δική του ἐμπειρία τίς κατέγραψε ὅλες καταλεπτομερῶς καί μᾶς τίς παρέδωσε, γιά νά τίς ἔχουμε πυξίδα «ἀσφαλῆ καί βεβαίαν» στήν καθημερινή περιπέτεια τῆς ζωῆς.

Ἡ ζωή, βεβαίως, πολλές φορές προσπαθεῖ νά μᾶς κάμψει. Νά ὑποστείλει τό ἀγωνιστικό φρόνημα. Νά μᾶς γονατίσει κάτω ἀπό τό βάρος τῶν καθημερινῶν ὑποθέσεων, τῶν ἄλυτων προβλημάτων, τῶν ποικίλων μεριμνῶν, τῶν ἀκατάβλητων ἀγωνιῶν, τῶν ἀνεκπλήρωτων ὀνείρων. Ὁ κόσμος μέ τό χαμερπές φρόνημά του δέν κουράζεται νά πολεμάει τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία. Ἡ πίστη ἀντιμετωπίζεται ὡς παρωχημένη ἰδεοληψία. Ὁ ἀγώνας τῆς ἀρετῆς παρουσιάζεται ὡς ἀνόητη ἀδυναμία. Οἱ φίλοι καί μαθητές τοῦ Χριστοῦ εἶναι οἱ ἀγράμματοι καί θρησκόληπτοι παρίες, πού ἀξίζουν καί εἰσπράττουν τήν περιφρόνηση καί τήν ἀδιαφορία. Μπροστά σέ τούτη τήν κατάσταση ἀκοῦμε τή φωνή τοῦ Κυρίου: «ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλά

θαρσεείτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον»! Τὸν ἀκοῦμε ἐπίσης πάλι σήμερα νὰ μᾶς λέγει: «πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι»!

Αὐτὰ δὲν εἶναι θεωρητικά λόγια οὔτε ἀπλῶς παρηγορητικά. Αὐτὰ δὲν εἶναι ψέματα, μέ τὰ ὅποια παραπλανοῦνται οἱ ἀφελεῖς. Δὲν εἶναι ὠραιολογίες, γιὰ νὰ συντηροῦνται κάποια συμφέροντα. Αὐτὰ εἶναι ἡ ἀτόφια ἀλήθεια! Εἶναι ἡ πραγματικότητα τῆς ζωῆς. Τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ ἀποδεικνύονται συνεχῶς ἀπὸ τὰ γεγονότα. Ἡ ὑπαρξη τῆς Ἐκκλησίας ἐν μέσῳ διωγμῶν, αἱρέσεων, σχισμάτων, περιφρονήσεων καὶ ἀμφιβολιῶν δείχνει πῶς δὲν στηρίζεται σέ κάποια ἀνθρώπινη βάση. Ἔχει τὴ δύναμή της στήν ὀλοζώντανη παρουσία τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία παραμένει ὡς ἡ διαρκῆς ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ στήν κτίση. Ἡ ὑπαρξη τῶν ἁγίων δείχνει ἐπίσης τὴ δύναμη τῶν λόγων τοῦ Χριστοῦ. Ἄνθρωποι μέ ἀδυναμίες, πτώσεις, ἐλαττώματα καὶ πάθη κατάφεραν νὰ ἀνεβοῦν τὰ σκαλοπάτια τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ μαρτυρίου καὶ νὰ φτάσουν

στά ύψηλότερα επίπεδα τῆς θεογνωσίας, τοῦ φωτισμοῦ καί τῆς θέωσης. Ἡ ζωὴ κάθε πιστοῦ πού βιώνει τό θαῦμα, πού τό ἀναγνωρίζει καί εὐχαριστεῖ τόν Θεό εἶναι μία ἀπόδειξη τῆς δύναμης πού ἔχει ἡ πίστη.

Καθώς τιμοῦμε σήμερα τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Σιναΐτη, τόν συγγραφέα τῆς «Κλίμακος», καί ταυτόχρονα ἀκοῦμε τόν Χριστό νά μᾶς λέγει: «πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι», μήν κουραστοῦμε ἀπό τίς ἀντιξοότητες τῆς ζωῆς καί ἀπό τούς ἀλλεπάλληλους πειρασμούς. Μήν ἀπογοητευτοῦμε ἀπό τίς ἐνδεχόμενες πτώσεις. Τίποτε δέν εἶναι πιά δυνατό ἀπό τόν Χριστό. Ὅλα μποροῦμε νά τά καταφέρουμε, ἐάν ἡ πίστη μας σ' Ἐκεῖνον εἶναι σταθερή καί δυνατή. Μποροῦμε νά εἴμαστε νικητές μέ τή δική Του συμμαχία καί θριαμβευτές μέ τή δική Του παρηγοριά. Αὐτή ἡ δύναμη τῆς πίστεως εἶναι ἡ δική μας ἐλπίδα καί ἡ ἐλπίδα πού ἀπέμεινε στόν κόσμο. Ἀμήν.